

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně: **JUDr. I. H.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 10. 2007 č. j. x, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 14. 1. 2009, č. j. 2 Cad 102/2007 – 35,

t a k t o:

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobkyně brojí včasně podanou kasační stížností proti v záhlaví uvedenému rozsudku Městského soudu v Praze, kterým byla zamítnuta její žaloba směřující proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 10. 10. 2007 č. j. x. Napadeným rozhodnutím žalovaného správního orgánu byl podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění odňat žalobkyni od 12. 11. 2007 plný invalidní důchod.

Proti citovanému rozsudku Městského soudu v Praze podala žalobkyně (dále „stěžovatelka“) kasační stížnost, ve které toliko uvedla, že s ohledem na zhoršený zdravotní stav a zvýšenou medikaci, která negativně ovlivňuje vnímání a soustředění, odůvodní kasační stížnost po zlepšení zdravotního stavu.

Vzhledem k tomu, že kasační stížnost nesplňovala zákonem stanovené náležitosti podle § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), Městský soud v Praze stěžovatelku usnesením ze dne 10. 3. 2009, č. j. 2 Cad 102/2007 – 42, vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce doplnila kasační stížnost tak, aby obsahovala náležitosti podle § 103 odst. 1 s. ř. s., jehož znění v uvedené výzvě ocitoval. Současně byla stěžovatelka poučena o následcích nesplnění uložené povinnosti. Usnesení

bylo stěžovatelce doručeno dne 27. 3. 2009. Na tuto výzvu stěžovatelka nijak nereagovala a nedostatky podání ve stanovené lhůtě neodstranila.

Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

S ohledem na výše uvedené dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podaná kasační stížnost nesplňuje podmínky pro to, aby na jejím základě bylo možné rozhodnutí Městského soudu v Praze věcně přezkoumat. V projednávané věci stěžovatelka ve svém podání zejména neuvedla, v jakém rozsahu rozhodnutí krajského soudu napadá a z jakých důvodů. Zatížila tak kasační stížnost vadou, která brání jejímu projednání. Městský soud v Praze ji ve smyslu ustanovení § 106 odst. 3 s. ř. s. vyzval k doplnění kasační stížnosti ve lhůtě stanovené v souladu se zákonem. Stěžovatelka výzvu soudu nerespektovala, vady kasační stížnosti neodstranila. Chybějící náležitosti kasační stížnosti vymezené v ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. představují takový nedostatek, pro který není možné v řízení o kasační stížnosti dále pokračovat. Podanou kasační stížností se tedy Nejvyšší správní soud nemohl zabývat, neboť v ní nebyl dán rozsah a vymezeny důvody přezkumu rozsudku soudu prvního stupně. Nejvyšší správní soud přitom není povinen ani oprávněn sám vyhledávat možné důvody nezákonnosti rozhodnutí soudu prvního stupně. Nejvyšší správní soud proto podanou kasační stížnost podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 106 odst. 3 s. ř. s. odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. července 2009

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu